

Τὸ Παρασύττον.

χόρτων, εἶδε κόβρην ὅστις ἀναπνυόμενος ἀνελ-
γήτως ἐδείκνυεν ὅτι ἐχώνευσεν τὸ γεῦμά του· ἐπειδὴ
δὲ ἐγνώριζεν ὅτι θσάκις οἱ ὄφεις χωνεύουσιν ἀγα-
πῶσιν, ὡς καὶ οἱ ἄνθρωποι, τὴν ἀνάπυσσιν, τὴν
παρετήρει καλῶς ἀνευ φόβου. Ἦσταιτε δὲ ἀμέ-
σως νὰ καλέσῃ γόητα γνωστότατον ἐπὶ ἐμπειρίᾳ.

« Ἄμα ἐλθὼν ὁ γόης ἐπλησίασεν εἰς τὸν ὄφιν, καὶ
ἐψάλλε μονοτόνως ἄσμα ὄφ. βεβαίως ἱκανὸν νὰ ἡ-
δύνη τὰς ἀκοὰς σου καὶ ἐμοῦ· ὁ κόβρας ἐξύπνησεν ἀ-
μέσως καὶ ἐκτυλίξας τὸ σῶμά του ἀνωρθώθη τρομε-
ρῶς, καὶ ἤρχισεν συρίζων συριγμὸν τρομερότερον. Ὁ
ἀτάραχος ὅμως γόης ἐξπικολούθει ψάλλων, καὶ ἀτε-
νίζων τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ δράκοντος. Ἐθροιάμβευσε
δὲ ἐπὶ τέλους, διότι τὸ θηρίον καταπραΰνηθη, ὑπα-
τάγη, καὶ ἐρρύθμισεν τὰς κινήσεις του πρὸς τὰς κι-
νήσεις τοῦ γόητος.

« Ἡ σκηνὴ αὕτη διήρκεσεν εἰκοσι λεπτὰ τῆς
ῥακας, καθ' ἃ ὁ ὄφιν τσοῦτον ἐγένετο δουλικός,
ὥστε καὶ τὰς ὕψεις ἐδέχετο τοῦ Ἰδοῦ, πτύοντος
συναγωγῶς ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν του.

« Τι νὰ σὲ εἰπῶ, φίλε μου, διὰ νὰ σὲ καταπεύσω
περὶ τῆς παντοδυναμίας τῶν γοήτων! Ἄλλος γνώ-
ριμάς μου μὲ διηγῆθη ὅτι εἶδεν Ἰδοὺν νὰ κοιμᾶται
ἐκὼν ὄφιν ἰσθόλον ἐντὸς τοῦ νυκτερινοῦ πύλου του.

— Καλὲ τί λέγεις;

— Μάλιστα· ὁ ὄφιν ἦτον μὲν μικρός, ἕως δε-
καπέντε δακτύλων, ἀλλ' ὡς εἶπα φαρυκαπερός.

« Ἄλλος γόης Ἰδοῦς θέλων νὰ μὲ δειξῇ τὴν δύνα-
μίν του, ἔφερον ἐνκ' ὄφιν ἐκ τοῦ εἴδους ἐκείνου ὅστις
ἐκοιμᾶτο εἰς τὸν πύλον, καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν νὰ δαγ-
κῆσθ' ἀλέκτορα· ἐντὸς δύο λεπτῶν ἀπέθανε τὸ
πτηνόν.

— Τί φασμάτι! ἀνέκοτ' ἔαθ' ἔαθ'.

« Ὁ δὲ γόης ὄψασ' ἐπ' ἐμὲ βλέμμα οἴλου, ἔρκασε
τὸν ὄφιν ἀπὸ τὸν λαιμὸν, καὶ τὸν κατέρραξε. Καὶ
πρῶτον μὲν ἔρραξε τὴν οὐράν, δεύτερον τὴν καρδι-
κὴν, καὶ ἀντὶ ὀπωρικῶς κατεβρόχθησε τὸ λοιπὸν
τοῦ σώματος· ἐνῶ δὲ ἔτρωγεν ἐκκίνητο αἰσθανόμενος
ἡδονὴν, τὴν ὁποίαν σπανίως δοκιμάζει καὶ ὁ ἐγκρι-
τότερος τῶν ἡμετέρων γαστρονόμων.

« Σὲ εἶπα ὅτι ἐν γένει θεωροῦνται οἱ γόητες
ὅτι κληρονομαῖσι τὸ δῶρον τῆς γοητείας· ὑπάρχου-
σι τινες ὅμως φυλαὶ Ἰδῶν πιστεύουσιν ὅτι οἱ ἔχον-
τες τὸ δῶρον αὐτὸ δὲν τὴν ἔχουσι διαδοχικῶς, ἀλλὰ
διότι λούονται κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν με-
ζωμὸν βοτάνων εἰς αὐτοὺς μόνον γνωστῶν.

« Ἰδοῦ, φίλε μου, τί ἐγὼ εἶδα· ἀκουσε τούρα
καὶ τί ἀναγινώσκωμιν εἰς τὰς Γραφάς.